

nernes indberetningspligt. Ministeren har skitseret det lovforslag, der er på trapperne, og hvorledes Energi 21 kan følges op, og vi har i Socialdemokratiet tillid til, at ministeren med sit eget påtrængende ønske om at fremme opfyldelsen af Agenda 21- og Energi 21-målsætningerne vil sætte alle kræfter ind på at finde den bedst farbare vej.

Socialdemokratiet er meget optaget af, at Agenda 21 bliver en succes, for her kan man nemlig sige, at det gamle motto »tænk globalt, handl lokalt« får en ny betydning. Det drejer sig ikke længere om, at borgerne tager kortere bade, skruer ned for varmen og husker at slukke lyset; det handler om, at borgerne med direkte inddragelse er med til at sikre en bæredygtig fremtid.

Socialdemokratiet mener, at SF's vidtgående, procedurekrævende beslutningsforslag er for omfattende og for detaljeret, og vi imødeser i stedet det af ministeren anmeldte lovforslag i forvisning om, at det vil leve op til vore forventninger om styrkelse af Agenda 21-arbejdet. Socialdemokratiet kan derfor ikke støtte SF's beslutningsforslag.

Peter Hansen-Nord (V):

Da vores ordfører, fru Bodil Thrane, ikke kan være til tede, skal jeg på hendes vegne sige følgende fra partiet Venstre:

Lad mig indledningsvis slå fast, at Venstre har nogle problemer med dette forslag til folketingsbeslutning fra SF om kommunernes afgivelse af beretning om miljøindsats og styrkelse af lokalt Agenda 21-arbejde, selv om der er en række gode ideer i det. Vores problemer med forslaget bunder dog ikke i, at vi ikke støtter Agenda 21-processen om en bæredygtig udvikling, som mere end 179 lande vedtog i 1992, for det er en vigtig proces, som Venstre bakker op om.

Den vedtagne tekst indeholder en reference til lokalt Agenda 21-arbejde i et forsøg på at styrke miljøindsatsen lokalt og at skabe opmærksomhed blandt borgerne om bæredygtig udvikling. Det er i den forbindelse opløftende, at ved udgangen af 1996 var godt halvdelen af de danske kommuner i gang med at indføre lokalt Agenda 21-arbejde, og at de involverede kommuner omfatter ca. 70 pct. af den danske befolkning. Ifølge Miljø- og Energiministeriets statusopgørelse for 1997 kan det forventes, at endnu flere kommuner kommer med fremover, og det glæder vi os over. De hidtil etablerede

projekter rummer mange fornuftige elementer, og arbejdet i Albertslund Kommune, der er nævnt i motiveringen for beslutningsforslaget, er bare ét eksempel på de forskellige tiltag, kommunerne landet over har iværksat.

SF's forslag til folketingsbeslutning rummer nogle fornuftige elementer og tanker, og naturligvis kan vi f.eks. ikke være imod, at borgerne er bedst muligt informeret om lokale miljøspørgsmål. Hvad vi derimod har problemer med, er fremgangsmåden og timingen.

Formålet med Riodeklarationen og lokal Agenda 21 var jo netop at engagere lokalbefolkningerne i spørgsmålene om en bæredygtig udvikling, og Riodeklarationen definerer da heller ikke selv kravene til en lokal Agenda 21. En vurdering af, hvad der skal gøres, svinger fra lokalområde til lokalområde, og det er derfor de lokale myndigheder, der skal fastsætte de nærmere retningslinjer for, hvad der er brug for. Det skal netop ikke bestemmes fra centralt hold, da de enkelte lokalområder er forskellige og har forskellige miljøstrukturer.

Vi skal heller ikke glemme, at de danske kommuner hvert år indberetter om tilsynsindsatsen på miljøbeskyttelsesområdet, netop for at man kan sammenligne på tværs af kommunegrænserne. SF's beslutningsforslag har lidt karakter af at ville statsstyre de områder, der er lagt ud til kommunerne, endda på et område, der netop sigter mod at involvere lokalsamfundene. Som det er nu med de eksisterende Agenda 21-projekter, er det kun få initiativer, der kommer fra borgerne, men det har vist sig, at når først projekterne er begyndt, bakker lokalbefolkningerne op om dem, involverer sig i dem og kan sætte fingeraftryk på dem. Det vil vi ikke være med til at underminere igennem en stram styring, og derfor er vi lidt bekymrede over SF's forslag.

Med hensyn til timingen eller tidspunktet vil jeg mane til tålmodighed og minde om, at der kun er gået godt 5 år siden Rioerklæringen. Først med den fælles opfordring fra ministeriet og de kommunale foreninger i 1994 kom der rigtig skub i udviklingen, og det er set i det lys, man skal vurdere de flotte tal. Ved udgangen af 1996 var som sagt mere end halvdelen af kommunerne i gang, så lad os slå koldt vand i blodet og give kommunerne tid og så se, hvor langt vi kommer ad den vej.

Endelig for så vidt angår de grønne regnskaber for kommunerne: Loven om grønne regnskaber blev vedtaget uden Venstres stemmer,